

Aga seepärast ei tule suurrahvaid veel vihata. Neile tuleb lihtsalt andestada! Suurrahvas ise on mõistena ju võimas müüt. Hektarisuurusele maalapile mahub ju ikka ühepalju inimesi, asugu see siis suur- või väikeriigi territooriumil. Vahel esineb küll käitumuslikke iseärasusi, mis tulenevad sellest, et usutakse müüti endist kui suurrahva esindajatest. Samamoodi võib vahel täheldada ka väikerahvaste esindajatel komplekse, mis tulenevad hirmust olla väike ja hääbuda. Aga kõik see on ju lihtsalt kollektiivne kokkuleppeline illusioon. Ja illusioonid valitsevad maailma ainult meie meeltes! Sest inimkond ise loob endale erinevaid illusioone. Aga ka illusioonid vajavad andeksandmist. Nii kaob illusioonide ebaterve võim. Illusioonidega võideldes kasvatame me nende võimu. Seega on kõik valikute küsimus. Ja universum, kus kõik on tasakaalus, austab igaühe otsustust valida just see kogemus ja uskuda just seda illusiooni.

Universum on ka ülimaldne andestaja, sest universumi jaoks ei ole tegu ega mõtet, mis ei vääriks andestust või mida ei saaks andestada. Kõik universumis koosneb loomise aktist ja kui me elame illusioonis, et meie ümber on ainult häving ja kaos, siis universum laseb meil selles illusioonis olla, kuna ta austab meid ja meie loomingut. Sõjad ja aatomipommid võivad õhku lasta sadu Maa-taolisi planeete, kuid sellest imetillukesest illusioonist ei muutu universumi jaoks midagi, sest universumis loodu toimib ja jääb toimima armastuses, austuses, andestuses ja avatuses.

Kui juhtute asfaldil laiaks astuma teo või vihmaussi – paluge talt andeks. Kui sööte hästimaitsestatud lambapraadi, paluge sellelt lambalt andeks. Kui olete teisele inimesele haiget teinud, paluge talt andeks. Tänapäeva küüniline mõistus võiks siinkohal ütelda, et nii on ju päris lihtne elada, tee aga kõigile niipalju haiget, kui tahad, piisab vaid hiljem andekspalumisest. See on hea näide mõistuse manipulatsioonist. Kui mõistus leiab kiirelt sellise loogilise võimaluse, siis süda seda ei tee. Mõistus ütleb, et nii võib, kuid süda kinnitab, et nii ei saa. Mõistus toodab uusi relvi, süda ütleb, et nii ei saa. Mõistus laseb pankrotti viia kõik konkurendid, süda ütleb, et nii ei saa. Mõistus januneb esikoha järele, süda ütleb, et sel pole tähtsust. Kas pole paradoksaalne, et viimased aastasajad maailma ajaloos ülistavad mõistuse võidukäiku ja naeruväärivad südameasju, jättes need naiste tagatoa või nüüdsel ajal naisteajakirjade pärusmaaks. Ja trendikas pole tänapäeval rääkida mitte niivõrd enam armastusest, vaid pigem seksist. Nii ongi inimkond jõudmas küsimuseni, kas oleme sellest õnnelikumad? Õnn aga pole mõistuse termin. Õnn on südame termin. Süda on armastuse termin. Mõistus on ego termin. Aga milleks alustada võitlust südame ja mõistuse vahel? Mõlemad vajavad omavahelist tasakaalu.

02. IV 2015 a. lühel keini
futor teadmatte.

Kuulau.
